

LIBRIS

We know
books

ERWIN MESSMER
ANDREA MARIA KELLER
ANDREAS SAURER

UNDE CRESC POEZII

• lirică elvețiană de expresie germană •

Traducerea Radu Țuculescu
Postfață Zorin Diaconescu

Galaxia Gutenberg
2022

Cuprins

ERWIN MESSMER.....	5
Toaletamaturală	7
Palimpsest	8
Apriliedimineată	9
Timpul înserării	11
Cameră de hotel dimineța.....	13
Ralanti.....	15
Schimb de ture	17
Locomotiva.....	19
Depresie	21
Viața corectă	22
Sfat	24
O poveste de iarnă.....	25
Sculptură.....	26
Frumusețea	27
Aproape fără cuvinte.....	29
ANDREA MARIA KELLER	33
trunchi.....	35
memo	39
Noiembrie	41
plimbare de toamnă.....	44

poezii cresc.....	47
trei dorințe.....	51
Indulgență	52
ANDREAS SAURER.....	53
Fructe târzii.....	55
Științe sigure	56
Iarnă	57
Piele de vacă.....	58
Spectacol Crivaia.....	60
Ajutoare de citit.....	61
Point de vue.....	62
Căsnicie sălbatică.....	63
Sienamore.....	64
Pappagorgia	65
Corgella.....	67
Blackout.....	68
Rämelsberg.....	69
Noapte sălbatică.....	70
Presezon	71
 3 x Stop cadru: Erwin Messmer, Andrea Maria Keller & Andreas Saurer (Zorin Diaconescu)	 73

Ralanti

Încremenirea mea
la masa de scris
în fața hîrtiei albe
o lupă prin care
contemplu timpul

înaintarea lui
pas cu pas – atenție
copii neastîmpărați!

Și în fine
mișc
creionul
pe hîrtie
în ritmul scrisului – atenție!
cuvinte jucăușe!

Schimb de ture

La colț sub
felinar stă
noaptea și negociază
cu dimineța

Raport

Amîndouă sînt palide-n obraz

Noaptea e nedormită

dimineța a trebuit

să se trezească prea devreme

Un pieton matinal

se grăbește tăcut

cu un scop precis

pe lîngă amîndouă

Apoi începe să huruie

mașina de curățat zăpada

în jurul ei se nasc

zdrențe de lumină oranj

Nu este lumina
despre care raportează mereu
textele parohiale
și suplimentele de duminică

Ziua cască și se întinde
pe următoarea brazdă de zăpadă
Noaptea o dezaprobă
în mod vizibil apoi pierе

Locomotiva

Șinele se pierd
în aproape ireala
ploaie monotonă
În direcția de unde
așteptăm trenul
trei buline roșii ale
semnalizatorului

râni de gloanțe în
cadavrul unei după amiezi de duminică
Numeroase șine
care au dus spre pieire
înghesuite de-un funcționar indiferent
cu minuțioasă acribie

drept note de subsol
plonjează în
cărțile de istorie pentru viitoarele
generații

așa ca acum
botul unei locomotive
cît un ac de gămălie nemișcat
marchează marginea unei lumi cenușii

În loc să crească pare că
ritmul așteptării noastre
mai degrabă se diminuează
Mă simt de parcă deceniile
treptat se încîlcesc

totuși când trenul o pornește
în sfîrșit
mă împinge
sinistru de încet
înapoi în prezent

Depresie

Idilă la ștrand totul e acolo
felia de lămâie
în băutura de pepene
marea albastră se revarsă în albastrul
orizont din valuri
corabia fantomă iese la suprafață
siluete cețoase care încep
imediat iarăși să se scufunde
Acum va fi înălțat un steag
în această clipă singurul
lucru clar al apariției
Cuvântul care strălucește pe el
cu litere grase
încă ilizibil
de la această distanță
este o sentință

Viață corectă

O viață se poate concepe
și pe baza unor cartofi prăjiți
biserica ar mirosi în consecință
cînd preotul în slujba de pomenire
va aminti despre slănină și ceapă
despre cartofii nu cruzi
ci crocanți
și a cincea de Schubert
neterminata
mereu aceeași simfonie
Privirea decedatului
a strălucit mai clar
decît baia din fundul sufrageriei
încolțită de senina lumina a lumînărilor
fumegînde
în care atîrnă un prosop
cu un delfin imprimat pe el
O viață dezvăluită în
fața comunității îndoliate
o viață cu cartofii prăjiți
drept punct de referință

o viață fu cedată preotului
cu toate acestea o viață corectă